

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Ps 453083 24 Pž
Tuzla, 01.08.2025. godine

Presudom Vrhovnog suda FBiH broj 32 0 Ps 453083 25 Rev
od 02.12.2025. godine, revizija se usvaja, obje nižestepene
presude u odbijajućem dijelu zahtjeva preinačavaju, tako da
se obavezuje tuženi da tužitelju na ime sticanja bez osnova
isplati iznos od 93.511,80 KM, sa zakonskim zateznim
kamatama počev od 19.11.2018. godine do isplate,
uz naknadu troškova postupka.

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Lekić, kao predsjednika vijeća, Verice Jović i Edite Velagić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca „BH TELECOM“ d.d. Sarajevo, ulica Franca Lehara broj 7, zastupan po punomoćniku S.M., radniku tužioca, protiv tuženog JP „Horizontala-Živinice“ d.o.o. Živinice, ulica Oslobođenja broj 13, zastupan po punomoćniku Nusmiru Mujagiću, advokatu iz Živinica, ulica Maršala Tita broj 7, radi sticanja bez osnova, v.sp. 109.408,79 KM, odlučujući o žalbi tužioca, izjavljenoj protiv presude Opštinskog suda u Tuzli, broj: 32 0 Ps 453083 23 Ps od 28.08.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.08.2025. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda u stavu II i III izreke, potvrđuje.

Tuženi se odbija sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom stavom I izreke, obavezan je tuženi da tužiocu, u roku od trideset dana od dana prijema prepisa prvostepene presude, na ime sticanja bez osnova isplati iznos od 15.897,00 KM, sa zakonskim zateznim kamatama počev od 19.11.2018. godine do isplate.

Stavom II izreke, u preostalom dijelu, a u pogledu zahtjeva za isplatu iznosa od 93.511,80 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 19.11.2018. godine do isplate, tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan.

Stavom III izreke, obavezan je tužilac da tuženom, u roku od trideset dana od dana prijema prepisa prvostepene presude, na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 2.124,21 KM.

Protiv navedene presude sadržane u stavu II i III izreke blagovremeno se žali tužilac, iz svih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15 - u daljem tekstu skraćeno: ZPP), sa prijedlozima kao u žalbi.

U odgovoru na žalbu tužioca, tuženi je predložio da se žalba tužioca odbije kao neosnovana.

Žalba nije osnovana.

Postavljenim tužbenim zahtjevom tužilac, po osnovu sticanja bez osnova, potražuje od tuženog isplatu iznosa od 109.408,80 KM, sa kamatnim zahtjevom i troškovima postupka.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda i izvedenih dokaza slijedi:

-da je rješenjem tuženog broj: 01/1-248/16 od 29.01.2016. godine određena tužiocu naknada za korištenje javnih površina – javnih dobara u poslovne svrhe za potrebe izgrađenih podzemnih i nadzemnih telekomunikacijskih instalacija - vodova na području opštine Živinice za period od 01.01.2015. godine do 31.12.2015. godine u ukupnom iznosu od 109.408,80 KM sa uračunatim PDV (stav I izreke rješenja) te obavezan tužilac da predmetnu naknadu plati najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i to na način što će iznos od 93.511,80 KM uplatiti na podračun budžeta opštine Živinice broj: ... kod Sberbanke Filijala Živinice, a PDV u iznosu od 15.897,00 KM kod Uni Credit banke na račun tuženog broj ... ili na blagajni JP „Horizontale“ Živinice;

-da je tužilac protiv rješenja tuženog od 29.01.2016. godine uložio žalbu Komisiji za rješavanje o žalbi u drugostepenom postupku Opštinskog vijeća opštine Živinice, a koja komisija je rješenjem broj: 10-05-85-1/2016 od 13.10.2016. godine žalbu odbila i prvostepeno rješenje od 29.01.2016. godine potvrdila;

-da je tužilac cjelokupni iznos iz naprijed navedenog rješenja tj. iznos od 109.408,79 KM, uplatio na račun tuženog broj ..., dana 24.01.2017. godine;

-da je tužilac pokrenuo upravni spor protiv rješenja Opštinskog vijeća Opštine Živinice, Komisije za rješavanje o žalbi u drugostepenom postupku broj: 10-05-85-1/2016 od 13.10.2016. godine, a Kantonalni sud u Tuzli je odlučujući po tužbi tužioca presudom broj: 03 0 U 015845 16 U od 09.10.2018. godine tužbu uvažio, osporeno rješenje, kao i prvostepeno rješenje JP „Horizontale“ Živinice d.o.o. Živinice broj: 01/1-248/16 od 29.01.2016. godine poništio i

-da je protiv navedene presude Kantonalnog suda u Tuzli tuženi podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji zahtjev je podnio 19.11.2018. godine a Vrhovni sud Federacije BiH je odlučujući o zahtjevu tuženog isti zahtjev odbacio.

Suprotno žalbenim navodima žalioca, pravilno je prvostepeni sud raspravio istaknuti prigovor zastarjelosti potraživanja, kada je izveo zaključak da je zastarjelo potraživanje tužioca da od tuženog zahtijeva isplatu iznosa od 93.511,80 KM, sa kamatnim zahtjevom.

Odredbom člana 210. Zakona o obligacionim odnosima („Sl. list SFRJ“ broj: 29/78, 39/85, 45/89, 57/89 i „Sl. list R BiH“, broj: 2/92, 13/95, 13/94, - u daljem tekstu skraćeno: ZOO), propisano je da kada je neki dio imovine jednog lica na bilo koji način prešao u imovinu nekog drugog lica, a taj prijelaz nema osnov u pravnom poslu ili u zakonu, sticalac je dužan da ga vrati dok je stavom 4. navedenog člana Zakona propisana da obaveza vraćanja postoji i kada se nešto primi obzirom na osnov koji se nije ostvario ili koji je kasnije propao.

Odrednom člana 371. ZOO propisano je da potraživanje zastarijeva za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastarjelosti.

U konkretnom slučaju rješenjem tuženog od 29.01.2016. godine utvrđena je obaveza tužioca u ukupnom iznosu od 109.408,80 KM, te naloženo tužiocu da iznos od 93.511,80 KM uplati na podračun budžeta opštine Živinice broj: ..., kod Sberbanke Filijala Živinice, a iznos od 15.897,00 KM na račun tuženog broj: ... kod Unicredit banke ili na blagajnu tuženog. Tužilac je cjelokupan iznos od 109.408,80 KM dana 24.01.2017. godine uplatio u korist tuženog na njegov račun

Stoga, a kako to pravilno i prvostepeni sud zaključuje, budući da je rješenjem tuženog određeno da se iznos od 93.511,80 KM uplati na podračun opštine Živinice, a

ne tuženog, a da je tužilac cio iznos, pa i ovaj sporni uplati na račun tuženog, to je tužilac stekao pravo da odmah nakon neosnovano izvršene uplate na račun tuženog traži vraćanje iznosa od 93.511,80 KM, od kada je i počeo teći rok zastarjelosti, dakle od dana 24.01.2017. godine kada je izvršena isplata ovog iznosa, a ne od dana 09.10.2018. godine kada je donesena presuda Kantonalnog suda u Tuzli odnosno, 19.11.2018. godine kada je tuženi protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke

Prema tome, kako je isplatu iznosa od 93.511,80 KM tužilac uplatio tuženom 24.01.2017. godine, iako rješenjem nije bila utvrđena obaveza tužioca da ovaj iznos uplati tuženom, to je rok zastarjelosti potraživanja za vraćanje ovog iznosa za tužioca počeo teći 24.01.2017. godine, pa kako je tužbu podnio prvostepenom sudu dana 29.09.2023. godine preporučeno putem pošte, to je potraživanje tužioca zastarjelo jer je tužbu podnio nakon proteka roka od pet godina nakon dana izvršene uplate.

Zbog toga se ni zahtjev tužioca za isplatu iznosa od 93.511,80 KM, sa kamatnim zahtjevom nije mogao prihvatiti osnovanim u smislu odredbe člana 360. stav 1. ZOO, a kojom je propisano da zastarjelošću prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obaveze, pa je pravilno prvostepeni sud postupio, kada je odlučujući o prigovoru zastarjelosti potraživanja istaknutom od strane tuženog ovaj prigovor djelimično uvažio za iznos od 93.511,80 KM i u tom dijelu odbio tužioca sa tužbenim zahtjevom, zajedno sa sporednim potraživanjem-zakonskim zateznim kamatama.

Iz podataka spisa prvostepenog suda sadržine zapisnika sa pripremnog ročišta održanog dana 17.04.2024. godine slijedi da je tužilac predložio da se na glavnoj raspravi izvedu dokazi čitanjem rješenja tuženog broj: 01/1-248/16 od 29.01.2016. godine, rješenja Opštinskog vijeća Opštine Živinice, Komisije za rješavanje o žalbi u drugostepenom postupku broj: 10-05-85-1/2016 od 13.10.2016. godine, naloga za plaćanje na iznos od 109.408,79 KM od 24.01.2017. godine, potvrde NLB banke o izvršenoj transakciji od 24.01.2017. godine, presude Kantonalnog suda u Tuzli broj: 03 0 U 015845 16 U od 09.10.2018. godine, dopisa Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 03 0 U 015845 18 Fp od 06.10.2020. godine, zahtjeva za vanredno preispitivanje tuženog od 19.11.2018. godine i rješenja Vrhovnog suda Federacije BiH broj: 03 0 U 015845 18 Uvp od 17.03.2020. godine, te da je tada na zapisnik izjavio da nema drugih prijedloga za izvođenje dokaza, da je prvostepeni sud rješenjem odlučio da će se izvesti svi dokazi predloženi kako od strane tužioca, tako i strane tuženog. Nadalje iz sadržine zapisnika sa glavne rasprave održane dana 08.01.2024. godine slijedi da je tužilac izveo sve dokaze koje je predložio na pripremnom ročištu.

Prema tome iz sadržine zapisnika sa pripremnog ročišta i sadržine zapisnika sa glavne rasprave, koje zapisnike je punomoćnik tužioca potpisao bez primjedbi, ne proizilazi da je tužilac predlagao da se kao dokazi izvedu i dokazi uvidom i čitanjem u presudu Opštinskog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 355008 19 Ps od 20.07.2020. godine i presudu Kantonalnog suda u Tuzli broj: 32 0 Ps 355008 20 Pž od 18.04.2023. godine. Zbog toga su neprihvatljivi žalbeni navodi da je prvostepeni sud povrijedio pravila parničnog postupka, jer da je propustio provesti i cijeliti ove odluke prvostepenog i drugostepenog suda. Žalilac zanemaruje da prvostepeni sud ne izvodi dokaze, već da su stranke te koje predlažu provođenje dokaza i na glavnoj raspravi izvede dokaze, a u konkretnom slučaju iz sadržine zapisnika sa pripremnog ročišta i glavne rasprave ne proizilazi da je tužilac predložio, pa samim tim i izveo kao dokaz uvid u naprijed navedene presude.

Na drugačije odlučivanje ovog suda bez uticaja je i pozivanje žalioaca na odredbe člana 273. stav 2. i člana 280. stav 1. Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, kojim odredbama je propisano sudsko izvršenje rješenja donesenih u upravnom postupku. Ovo stoga što je u konkretnoj pravnoj stvari tužilac, a nakon donošenja rješenja tuženog broj: 01/1-248/16 od 22.01.2016. godine, te odluke Komisije za rješavanje o žalbi u drugostepenom postupku Opštinskog vijeća Opštine Živinice od 13.10.2016. godine, izvršio plaćanje iznosa od 109.408,79 KM, dakle postupio po konačnom rješenju u upravnom postupku, a kako je to u tužbi tužilac naveo, a kod kojih navoda je ostao do zaključenja glavne rasprave, da bi izbjegao prinudno izvršenje spornog rješenja.

Radi izloženog, valjalo je primjenom odredbe člana 226. ZPP žalbu odbiti i prvostepenu presudu u stavu II i III izreke potvrditi. U stavu I izreke prvostepena presuda je kao neožalbena ostala neizmijenjena primjenom odredbe člana 221. ZPP.

Primjenom odredbe člana 397. ZPP-a u vezi sa odredbom člana 386. ZPP ovaj sud je odbio zahtjev tuženog za naknadu troškova žalbenog postupka, jer dati odgovor na žalbu nije doprinio razrješenju činjeničnog stanja.

Predsjednik vijeća
Smiljana Lekić,s.r.